

Pongo deed haar ogen open en glimlachte.
Ze voelde zich veilig in het vroege ochtendlicht.

Tijd voor het ontbijt, dacht ze. Ze stak haar lange
orang-oetan-arm uit om een mango te plukken.

Ze zag niet dat er een vlerhond
aan de mango hing.

Maar net toen Pongo een
hele grote hap wilde nemen,
hoorde ze...

'IEIEK!'

Pongo schrok. 'Wie ben jij?'

'Ik ben Bulu,' zei de vlerhond, 'en ik
ben verdwaald. Eet mij niet op.'

'Ik eet liever deze mango op!' lachte Pongo.
'Wil je ook een stukje?'

Maar voordat Bulu iets kon zeggen,
hoorden ze een...

KRIJS!

Er vloog een adelaar door het bos.

Bulu greep Pongo vast.
'Ik hou niet van de dag,' zei hij.
'Ik wil naar huis, naar mijn
donkere grot!'

Pongo voelde Bulu's
lijfje trillen. 'Kom,' zei
ze. 'Dan gaan we samen
op zoek naar je grot.'

'Overdag is alles eng!' zei Bulu, en hij
hield zijn vleugels voor zijn ogen.

A vibrant, painterly illustration of a jungle. In the upper center, a monkey is perched on a branch, looking towards the right. To its right, a toucan with a large, colorful beak is perched on a tree. In the lower right, a crocodile is partially visible, its head and tail extending from behind a tree. The foreground is dominated by dark, leafy branches hanging down from the top right. The background is a soft, hazy green, suggesting a dense forest. The overall style is soft and artistic, with a focus on natural elements and wildlife.

Pongo hield hem voorzichtig vast.
'Soms is het bos een beetje eng,
maar het is ook heel mooi. Ik laat
het je wel zien.'